

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ζ.

SUMMARIUM.

Troianorum acie in fugam inclinante, Helenus vates Hectorem hortatur, ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1-101). Ergo is, celeriter restituto proelio, pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione, dextras iungunt (102-236). Hecuba et ceterae matronae, de Hectoris et procerum Troianorum consilio, pepulum in aedem Minervae inferunt, vota-que pro salute patriae nuncupant (237-311). Interim Hector domi desidentem Paridem obiurgando in aciem reducit (312-368); uxorem Andromachen, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obviam habet, atque ultimum alloquitur (369-502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503-529).

I Δ I

Ἐκτορος

Τροίαν δ' αἶψα
πόλλ' ἄρ' ἔπειτα
ἀλλήλων ἰδόντες
μεσσηγύς Σμη

Αἶψα δὲ πρὸς

Τροίαν ἦλθε

ἄνδρα βαλόντα

εἰς Ἑκτοράν

τοῦ δ' ἔβαλε

ἐν δὲ μετὰ τῷ

αἰχμὴν χαλκήν

ἄξιλον δὲ

Τευθρανίδην

ἄρειος βίον

πίστις γὰρ

ἀλλ' αἰὲν ὄντις

πρῶτον ἐπα

I Δ I Α Δ Ο Σ Ζ.

Ἔκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥήξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
υἷον Ἐϋσσώρου, Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδατείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄστέον εἴσω 10
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
ἄφνειός βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν· 15
πάντας γὰρ φιλέσκειν, ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων.
ἀλλὰ οἱ οὔτις τῶνγε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπήύρα,

αὐτόν, καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν·
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε Νύμφη
νηῖς Ἀβαρβαρή τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳνι.

Βουκολίῳν δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος,
πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ·
25 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνή,
ἣ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε·
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
ἔγχρῃ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δίον.

Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαιινῷ
Νεστορίδης· Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ, Σατνιόεντος εὐρῶρείταο παρ' ὄχθας,

35 Πήδασον αἰπεινήν· Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρωσ
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζῶν ἔλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳιο,
ὅζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα

40 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτῶ μὲν ἐβήτην
πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
πρηνῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· παρ δὲ οἱ ἔστη
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

45 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·
Ζῶγρει, Ἀτρεὸς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.

πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
χαλκός τε χρυσός τε, πολύνκητός τε σίδηρος·
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 50

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρηνεν.
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ὧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἠΐδα·

ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτως 55
ἀνδρῶν; ἦ τοι ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἴλιου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι. 60

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωες,
αἴσιμα παρειπῶν. ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χειρὶ
ἦρώ' Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ'· Ἀτρεΐδης δὲ
λάξ ἐν στήθεσι βᾶς, ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὖσας·
ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐκηλοι 70
νεκρούς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.

Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἐκτορι εἶπε παραστάς 75

Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 Αἰνεῖα τε καὶ Ἔκτορ· ἐπεὶ πόνος ὑμῖ μάλιστα
 Τρώων καὶ Δυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι· τε φρονέειν τε·
 80 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυνκάκετε πρὸ πυλάων,
 πάντη ἐποιοχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεισέειν, δῆϊοισι δὲ χάριμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ', αὐθι μένοντες,
 85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιᾶς
 νηὸν Ἀθηναίης γλανκώπιδος ἐν πόλει ἄκρη,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 90 πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 εἶναι ἐνὶ μεγάρω, καὶ οἱ πολὺ φίλιατος αὐτῆι,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο·
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ,
 ἦρις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 95 ἄστνυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἰσῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὠδέ γ' ἐδειδίμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 100 ὄνπερ φασὶ θεᾶς ἐξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
 μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἔκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
 πάλλων δ' ὄξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,

ὄτρυνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. 105

οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·

Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·

φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος

Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὡς ἐλέλιχθεν.

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλετο, μακρὸν ἄυσας· 110

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοὶ τ' ἐπίκουροι,

ἄνερες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν

εἶπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν,

δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας. 115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

ἄμφι δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ ἀνχένα δέρμα κελαιῶν,

ἄντυξ, ἢ πυμάτη θένε ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. —

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς

ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προξέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;

οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδianeίρῃ

τοπρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125

σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.

δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶ μένει ἀντιόωσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,

οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανόισι μαχοίμην.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερός Λυκόοργος, 130

δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανόισιν ἔριζεν·

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσῆιον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι

- θύσθ' ἀλαχαιμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 135 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
 δύσεθ' ἄλως κατὰ κῆμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερός γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλομι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσπον ἴθ', ὡς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
 Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηΐδα φαίδιμος υἱός·
 145 Τυδεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 οἴη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσασα φύει· ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἡμὲν φύει, ἡδ' ἀπολήγει.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔσσι πόλις Ἐφύρη, μυχῷ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένει ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠγορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν. αὐτὰρ οἱ Προΐτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ·
 ὅς θ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 Ἄργείων· Ζεὺς γὰρ οἱ ὑπὸ σιγήπτρῳ ἐδάμασσε.
 160 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια,
 κρυπταδὴ φιλότητι μιγήμεναι· ἄλλα τὸν οὔτι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.

ἢ δὲ ψενσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·

Τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι, οὐκ ἔθελούσῃ. 165

Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἀνακταχόλος λάβεν, οἷον ἀκουσεν·
κτεῖναι μὲν ἔ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
γραψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
δειξαι δ' ἠνώγειν ὦ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170

αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
προφρονέως μιν τίεν ἀναξ Λυκίης εὐρείης.
ἐννήμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως· 175

καὶ τότε μιν ἔρέεινε, καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,
ὅ, τι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιο.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
πεφνέμεν - ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων· 180

πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα·
δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο -
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν· 185

τοιοῦτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πικρινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
πάντος γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα,

- αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἡμῖσιν πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκοι τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
 ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντη,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν -
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς·
 ἦ δ' ἔτεκε ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν -
 200 ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦτοι ὁ κάπ πεδίον τὸ Ἀλφειὸν οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.
 Ἴσανδρον δέ οἱ υἷὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν·
 205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἴππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
 πέμπτε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχνυμένον, οἱ μὲγ' ἀριστοὶ
 210 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 215 Ἥ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἴκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά.
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοῖνικι φαινόν,
 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·

καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν εἶοντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῶ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Δυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλον.

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κτείνειν, ὃν κε θεὸς γε πόρη, καὶ ποσσὶ κηκίω·
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιωρέμεν, ὃν κε δύνηαι·
 τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείβομεν· ὄφρα καὶ οἶδε 230
 γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἶξαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
 ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν, 235
 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων. —

Ἐπιπρὸ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν,
 ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρος,
 εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε ἕτας τε,
 καὶ πόσιος· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξεΐης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανεν,
 ξεστῆς αἰθούρησι τετυγμένον - αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ

- 250 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν -
 ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 255 ἢ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν,
 μαρνάμενοι περὶ ἄστν· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιθεῖα οἶνον ἐνείκω,
 ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 260 πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεται, αἶ κε πίησθα.
 ἀνδρὶ δὲ κεκηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει·
 ὡς τὴν κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 μή μοι οἶνον ἀείρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 265 μή μ' ἀπογυιώσης, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι, κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 270 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραίας·
 πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος ἀντὶ, τῶν
 τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ,
 275 ἦρις, ἠμέστας, ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιον ἰσῆς,
 ἄγριον αἰχμητῆρ, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεύεις
 ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσω, 280
 αἶψ' ἢ ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὡς κέ οἱ αὐθι
 γαῖα χάνοι! μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
 εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
 φαίην κε φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι. 285

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισιν
 κέκλειτο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶεντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστήρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἴεναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραῖαι.

Αἶ δ' ὅτε νηὸν ἴκενον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκη,
 τῆσι θύρας ᾤψε Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 Κισσηῖς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηναν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300
 αἶ δ' ὀλολυγῆ πάσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο·
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

Πότνι Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηγέα δὸς πεσέειν Σκαιοῶν προπάροιθε πηλῶων·

- ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ,
 ἦρις, ἠκέστας, ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσης
 310 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.
 Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς αἰ μὲν ὃ εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ὃ αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τότε ἄριστοι
 315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες·
 οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν,
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 ἔνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 320 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης.
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶησι γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 325 τὸν δ' Ἐκτωρ νεῖκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῶ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 μαρναμένοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
 ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 330 εἴ τινα πον μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοιο θέρηται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἐκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον.
 335 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλω, οὐδὲ νεμέσσει,
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι.

νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 ὠρηστ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύο· 340
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἴω.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηΐδα μελιχίοισιν·

Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρουέσσης,
 ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345

οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὠφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350

ὃς ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω.

ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355

εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἴτης·
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισιν.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 μή με κάθις, Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις. 360

ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρῶεσσ', οἱ μὲγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν·
 ἀλλὰ σὺ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὡς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάσῃ ἔοντα.

καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365

οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἷόν.
 οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.

370 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας,
 οὐδ' εὖθ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
 ἀλλ' ἤγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.

Ἔκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 375 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμωῆσιν ἔειπεν·

Εἰ δ', ἄγε μοι, δμωαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἢ ἐ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

380 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;

Τὸν δ' αὐτ' ὀτρυνή ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι·
 οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

385 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·

ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὐνεκ' ἄκουσεν
 τεύρεσθαι Τρῳᾶς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη εἰκνῖα· φέρε δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

390 Ἡ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ,

τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, ἐνκτιμένας κατ' ἀγυίας.
 εὔτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιάς - τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε -
 ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα,

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395

Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
 τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἢ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400

Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
 τόν ὃ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 ἦτοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·

Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἀγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος· οὐδ' ἑλκείρεις
 παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἀμμορον, ἢ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,
 πάντες ἐφορηθηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη, 410

σεῦ ἀφαρματιούση, χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ εἶ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγῃ πότιμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχε' - οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐναιστίαῶσαν, 415

Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τότε θυμῷ·
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420

οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἡματι Αἴδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

- βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσιν.
 425 μητέρα δ', ἣ βασιλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δευρὸν ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἄψ' ὄγε τὴν ἀπέλυσε, λαβῶν ἀπερείσι' ἀποινα·
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺ μοὶ ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 430 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερός παρακοίτης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήης, χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 435 τρεῖς γὰρ τῆγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 ἄμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
 ἠδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἀλκιμον υἱόν·
 ἢ πού τις σφιν ἐνίσπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 ἢ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ·
 ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶ κε, κακὸς ὧς, νόσφιν ἀλυσκιάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἀνώγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 445 αἰεὶ, καὶ πρότοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 οὔτ' ἀνιῆς Ἐκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος,
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεί', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἀγῆται, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας· 455
 καί κεν ἐν Ἀργεῖ εἴουσα, πρὸς ἄλλης ἰστόν ὑφαίνοις,
 καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης,
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
 καί ποτέ τις εἶπησιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·

Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὡς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἤμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γ' εἴη σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πνυθῆσθαι. 465

Ὡς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀνυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νέοντα νοήσας· 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
 αὐτὰρ ὄγ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπευξάμενος Δί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν· 475

Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμόν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὣδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἱφι ἀνάσσειν·
 καί ποτέ τις εἶπησι, πατρὸς δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων!
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα, 480
 κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.

Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἑόν· ἧ δ' ἄρα μιν κηῶδει δέξατο κόλπῳ,
 δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 485 χειρὶ τε μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ!
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ' Αἴδι προΐάψει·
 μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
 490 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρῆσσι μελήσει,
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἴλιῳ ἐγγεγάσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἴκτωρ
 495 ἵππουριν· ἀλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετᾶοντας
 Ἴκτορος ἀνδροφόνοιο· κηῆσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνώρσεν.
 500 αἶ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἴκτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ·
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δήθυεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
 ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέδν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
 505 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστνυ, ποσὶ κραϊπνοῖσι πεποιθώς.
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
 εἰωθώς λούεσθαι εὐρῶεϊος ποταμοῖο,
 κνυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 510 ὠμοῖς αἴσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,

ὄμιφρα ἐ γοῦνα φέροι μετὰ τ' ἠΐθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
 τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἐκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν 515
 στρέψασθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

Ἥθεϊ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος
 Ἐκτωρ· 520

δαιμόνι, οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσεις μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμον κῆρ
 ἄγνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχ' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σεῖο. 525
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἄρεσσόμεθ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δώη, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and includes some numbers, possibly page or section markers.

318

320

322

324

326

I A